

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 142/19

Λουξεμβούργο, 12 Νοεμβρίου 2019

Απόφαση στην υπόθεση C-261/18
Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

Το Δικαστήριο επιβάλλει στην Ιρλανδία χρηματικές κυρώσεις λόγω μη εκτέλεσως προηγούμενης αποφάσεως του Δικαστηρίου με την οποία είχε, μεταξύ άλλων, επιβληθεί η υποχρέωση εκτίμησεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων αιολικού πάρκου

Με την απόφαση Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας (C-261/18), η οποία εκδόθηκε στις 12 Νοεμβρίου 2019, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) υποχρέωσε την Ιρλανδία να καταβάλει χρηματικές ποινές λόγω του ότι το εν λόγω κράτος μέλος δεν εκτέλεσε την απόφαση της 3ης Ιουλίου 2009, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας¹, με την οποία το Δικαστήριο είχε διαπιστώσει παράβαση της οδηγίας 85/337² από την Ιρλανδία λόγω της κατασκευής αιολικού πάρκου στο Derrybrien (Ιρλανδία) χωρίς προηγούμενη εκτίμηση των περιβαλλοντικών του επιπτώσεων.

Κατόπιν της εκδόσεως της αποφάσεως του 2008, η Ιρλανδία θέσπισε διαδικασία τακτοποιήσεως, προκειμένου να καταστήσει δυνατή τη συμμόρφωση του φορέα εκμεταλλεύσεως του αιολικού πάρκου στο Derrybrien με τις απαιτήσεις της οδηγίας 85/337. Εντούτοις, καθώς ο φορέας εκμεταλλεύσεως του αιολικού πάρκου δεν υποβλήθηκε στην εν λόγω διαδικασία και αυτή δεν κινήθηκε ούτε αυτεπαγγέλτως από τις ιρλανδικές αρχές, η Επιτροπή άσκησε δεύτερη προσφυγή λόγω παραβάσεως ενώπιον του Δικαστηρίου.

Το Δικαστήριο εξέτασε, καταρχάς, τις υποχρεώσεις που υπέχουν τα κράτη μέλη οσάκις ένα σχέδιο έχει αδειοδοτηθεί κατά παράβαση της υποχρεώσεως προηγούμενης εκτίμησεως των περιβαλλοντικών του επιπτώσεων, η οποία προβλέπεται στην οδηγία 85/337. Το Δικαστήριο υπενθύμισε ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται, σύμφωνα με την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας, να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να θεραπεύσουν την παράλειψη εκτίμησεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Υποχρεούνται ιδίως να προβαίνουν σε τέτοιου είδους εκτίμηση στο πλαίσιο τακτοποιήσεως, τούτο δε και μετά την έναρξη λειτουργίας μιας εγκαταστάσεως. Η εκτίμηση αυτή πρέπει να λαμβάνει υπόψη όχι μόνο τις μελλοντικές επιπτώσεις της επίμαχης εγκαταστάσεως, αλλά και τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις της από τον χρόνο κατασκευής της. Η σχετική εκτίμηση μπορεί να καταλήξει στην τροποποίηση ή στην ανάκληση των αδειών που έχουν χορηγηθεί κατά παράβαση της υποχρεώσεως προηγούμενης εκτίμησεως.

Εντούτοις, παρά τη νομοθετική μεταρρύθμιση στο πλαίσιο της οποίας θεσπίστηκε διαδικασία τακτοποιήσεως, η Ιρλανδία παρέλειψε να προβεί σε νέα εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων του αιολικού πάρκου, παραβιάζοντας, κατά συνέπεια, το δεδικασμένο της αποφάσεως του 2008.

Εν συνεχεία, το Δικαστήριο απέρριψε τα διάφορα επιχειρήματα που προέβαλε η Ιρλανδία προκειμένου να δικαιολογήσει την τακτική της. Αφενός, έκρινε ότι η Ιρλανδία δεν δύναται να επικαλεσθεί εθνικές διατάξεις οι οποίες περιορίζουν τις δυνατότητες κινήσεως της διαδικασίας τακτοποιήσεως η οποία θεσπίστηκε προκειμένου να διασφαλισθεί η εκτέλεση της αποφάσεως του 2008. Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο υπενθύμισε ότι οι εθνικές αρχές υποχρεούνταν να

¹ Απόφαση της 3ης Ιουλίου 2008, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας, (C-215/06).

² Οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ 1985, L 175, σ. 40).

θεραπεύσουν την παράλειψη της εκτιμήσεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, καθώς και ότι οι υποχρεώσεις που απορρέουν από την οδηγία 85/337 βάρυναν και τον φορέα εκμεταλλεύσεως του αιολικού πάρκου, καθόσον αυτός ελεγχόταν από την Ιρλανδία. Αφετέρου, έκρινε ότι, καίτοι οι άδειες για την κατασκευή του αιολικού πάρκου στο Derrybrien είχαν καταστεί απρόσβλητες, η Ιρλανδία δεν μπορούσε να επικαλεσθεί την ασφάλεια δικαίου και τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη του φορέα εκμεταλλεύσεως του αιολικού πάρκου σε κεκτημένα δικαιώματα προκειμένου το εν λόγω κράτος μέλος να απαλλαγεί από τις συνέπειες που απορρέουν από την αντικειμενική διαπίστωση περί παραβάσεως της οδηγίας 85/337. Συναφώς, το Δικαστήριο υπογράμμισε ότι τα σχέδια των οποίων η άδεια δεν υπόκειται πλέον σε ένδικη προσφυγή δεν δύνανται άνευ ετέρου να θεωρηθούν ως νομίμως αδειοδοτηθέντα υπό το πρίσμα της υποχρέωσης της εκτιμήσεως των περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Λαμβανομένης υπόψη της σοβαρότητας και της διάρκειας της παραβάσεως, δεδομένου ότι έχουν παρέλθει περισσότερα από ένδεκα έτη από την απόφαση του 2008 χωρίς να έχουν ληφθεί τα απαραίτητα μέτρα προς συμμόρφωση με αυτήν, και συνεκτιμώμενης της ικανότητας πληρωμής της Ιρλανδίας, το Δικαστήριο υποχρέωσε το εν λόγω κράτος μέλος να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατ' αποκοπήν ποσόν ύψους 5 000 000 ευρώ, καθώς και χρηματική ποινή ύψους 15 000 ευρώ ανά ημέρα, από τη δημοσίευση της αποφάσεως μέχρι την ημερομηνία εκτελέσεως της αποφάσεως του 2008.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή λόγω παραβάσεως, στρεφόμενη κατά κράτους μέλους το οποίο παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης, μπορεί να ασκηθεί από την Επιτροπή ή από άλλο κράτος μέλος. Αν το Δικαστήριο διαπιστώσει την ύπαρξη παραβάσεως, το καθού κράτος μέλος πρέπει να συμμορφωθεί με την απόφαση το συντομότερο.

Όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι το κράτος μέλος δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση, μπορεί να ασκήσει νέα προσφυγή, ζητώντας την επιβολή χρηματικών κυρώσεων. Πάντως, σε περίπτωση μη ανακοινώσεως στην Επιτροπή των μέτρων για τη μεταφορά μιας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, το Δικαστήριο μπορεί, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, να επιβάλει κυρώσεις με την πρώτη του απόφαση.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106